

„Acum, sloboade în pace pe robul Tău...” (Luca 2.29)

Există momente în viață când durerea, boala, bătrânețea te fac să dorești mai degrabă plecarea din această viață. Mi-aduc aminte de un frate de 90 de ani, tată și bunic, care îmi spunea: „De ce mă mai ține Domnul în viață? Simt că devin o greutate pentru restul familiei, mai ales fiindcă nepoții, fata și băiatul, au crescut mari și le-ar prinde bine camera mea.”

În plângerea lui Iov, lovit cumplit de o boală îngrozitoare, descoperim o exclamație uluitoare: „*Pentru ce dă Dumnezeu lumină celui ce suferă și viața celor amărâți la suflet, care așteaptă moartea și nu vine; măcar că o doresc mai mult decât o comoară, care n-ar mai putea de bucurie și de veselie, dacă ar găsi mormântul?*” (Iov 3.20-22).

*
* *

Peste câteva luni, într-o joi seara, după ce am predicat din 1 Împărați 19.4 și am zăbovit asupra dorinței proorocului Ilie de a muri: „*Destul! Acum, Doamne, ia-mi sufletul, căci nu sunt mai bun decât părinții mei*”, am arătat că Dumnezeu nu i-a ascultat rugăciunea, așa cum nu a ascultat nici rugăciunea lui Moise sau a lui Iona, ci dimpotrivă, la fiecare a intervenit miraculos și am încheiat spunând, în concluzie: „...credinciosul nu trebuie să-și ceară moartea de la Domnul și, cu atât mai puțin, să se sinucidă”.

La încheierea serviciului divin a venit la mine același frate bătrân și mi-a zis: „Eu, de obicei, nu vin joia la adunare, dar în seara aceasta a fost o excepție și cred că Domnul a făcut lucrul acesta, ca să nu mai cer eu să mor. Mulțumesc pentru predică, dar de ce nu ați spus și despre bătrânul Simeon, care atunci când Iosif și Maria au adus pruncul Isus la Templu, L-a luat în brațe și a zis: „...*Acum, sloboade în pace pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău...*” (Luca 2.27-32). Iată că a fost un timp când Simeon și-a cerut și el plecarea. Cred că Domnul Și-a făcut și cu mine lucrarea!” Și nu după multe luni a plecat la Domnul.

CRISTIAN

Ziua judecății

Va reveni Isus pe nori pe-aleșii Săi a-i strânge. Când ai să-L vezi, cu ce fiori, prietene, vei plânge ?

Ai răs de sfințele-I porunci și-ai proferat blesteme. Dar unde-ai să te-ascunzi atunci, în clipele supreme ?

Va fi o zi cu judecăți atât de mari și drepte. Ce fapte bune-ai să-I arăți spre Rai să te îndrepte?

Va fi o zi cum n-a mai fost și nici n-o să mai fie. La cine cauți adăpost în prag de veșnicie?

Ne-au spus cândva profeții vechi că vine-o zi grozavă. Ah, desfundați-vă urechi la glasul sfânt din slavă!

Stați gata neclintite stânci chiar pentru ziua-aceea, voi, munți înalți, voi, mări adânci, voi, pietre din Iudeea !

Căci Răstignitul de pe deal Se-ntoarce plin de glorie c-un fără seamăn ideal de noi și dragi victorii.

Deci, pregătește-te tu om ce stai semeț în lume, dar nu ești nici măcar atom în râul plin de spume !

Ești gata tu să întâlnești cu slaba ta privire pe Prințul sfânt din zări cerești ce vine în mărire ?

CORNELIU LIVANU

TABLETĂ

„Mulți din cei ce dorm în țărâna pământului se vor scula: unii pentru viața veșnică, și alții pentru ocară și rușine veșnică.”

Daniel 12.2